

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. sz., földszint.

Bérmertlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjszabás szerint. Egyszer 5 kr., ünnep- és vasárnaputáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva. Egész évre 12 frt, Fél évre 6 frt, Negyedévre 3 frt, Egy óra 1 frt

Vidékre postán küldve:

Egész évre 14 frt - kr., Fél évre 7 frt - kr., Negyedévre 3 frt 50 kr., Egy óra 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők. Százalékot nem adunk.

„Népemhez.”

Arad, junius 19.

A királyok királyához emelt szemekkel foglalja el a kormányt.

Szent fogadalmat tesz, hogy atyjainak példáját köve: Igazságos és kegyelmes fejedelem lesz.

Ístapolja a jámborságot és istenfélőmet. A béke védője és az ország jólétének előmozdítója.

A szegények és szorongattak gyámola. A jognak és igazságnak hű öre lesz: II. Vilmos német császár.

Ezt igéri és vallja tegnapi proklamációjában, mely magasan szárnyaló hangon van írva, bölcsességével körvonalozva.

Szép, talán itt-ott fellengző szavak töltik be a kiáltvány egyes sorait és mégis valami erős férfias karaktere van azoknak, mely szinte elűz minden kételkedést.

A mit pedig atyjáról a nemos Frigyesről mond, az a fiui kegyelet hangjának a legszebb kifejezése, a netovábbja. Türelmes királyi szenvedőrel emlékezik meg a reá való hivatkozásban, kinek szíve minden szépért és nagyért melegen dobogott, erőnyeit, a melyekkel ékeskedett és diadalait, miket a csatákon alkotott, örökre emlékeztető méltóknak vallja, a mig csak német szív dobog.

A kik „nem az atya gyermekét” vélték Vilmosban ismerni, ilyen melegen hallatára és ilyen humanus fejedelmi szavak kimondása után, bizonyly mélyen meg lesznek lepetve. Bevallhatják ömaguk előtt, hogy a ki első szavával így fordul a néphez, az nem lehet a reakció császára. S bevallhatják, hogy a ki ilyen — szinte elérző — kenyerül — hangjával a kegyeletnek emlékezik meg atyjáról s annak alkotásairól, az nem lehet hűtelen a Frigyes császár kormányzati hagyományaihoz.

Hihetetlen, hogy a II. Vilmos proklamációja ne ezt a benyomást tegye né-

peire és a Németország sorsával érdeklő rokonságban álló hata'mak nemzetöire.

A proklamáció szinte tökéletes s ha egyáltalán kifogás közzelíthet hozzá, az csak arról az oldalról jöhet, a honnan bizonyos pártokra nézve vártak állásfoglalást az új császártól.

A mai izgalmas s várakozó helyzetben azonban, kiszámíthatlan kárára lehetett volna a helyzetnek különösen Németországban, ha a «jog és igazság hű öre» egyetlen egy biztató szót mondott volna valamelyik párt batorítására.

Mennyivel inkább veszedelmes lett volna a „béke védője”-től, ha a külpolitikát részletezve egyáltalán csak eshetőségek által felidézhető — akció előképét festette volna a feléje fordult világ kíváncsiságáért?!

Igy azonban az általános szavak feltétlen jogot, humanizmust és békét hirdetnek. S erre éppen úgy szüksége van minden pártnak ott bent, mint bármint politikának itt kinn.

Németország és Európa egyenlően bizalommal fogadhatja II. Vilmos proklamációját. Nem kívánhat attól sem a vallás, sem a szabadelvűség, sem pedig ez orthodoxia más, mint hogy — teljesedjék.

Az országgyűlés elnapolása. A főrendiház legközelebbre kitűzött ülésén előreláthatólag a képviselőház által az ülészakban megszavazott összes törvényjavaslatokat le fogja tárgyalni, úgy, hogy az országgyűlés elnapolása csütörtökön megtörténhetik.

Az elnapolás október hó 15-ig legnagyobb leirat által történik.

Kálnoky nyilatkozata az osztrák delegáció előtt. Az osztrák delegáció költségvetési bizottsága hétfőn délelőtt 10 órakor ülést tartott, melyen letárgyalva a külügy-ministerium költségvetését, a magyar delegáció külügyi albizottságához hasonlóan bizalmat szavaztak a külügyi politika vezetése és elismerést és politika eddigi sikereiről.

Kálnoky gróf azon kezdte beszédét, hogy ma nagyon nehéz beszélni a politikai helyzetéről, a nélkül, hogy egy pillantást ne vessen az ember a berlini trónváltásra, mely általánosan lekötöti a figyelmet. Mert mi szoros és benső barátságban élünk Németországgal, mely egész teljességében köztudomásra van hozva, melyet a lakosság minden rétege megelégedéssel fogadott. Ön-kénytelenül is felvetődik tehát a kérdés, mennyiben és vajon lesz-e befolyással az újabb trónváltás a viszonyunkra? Mondhatjuk, hogy e szövegség ujab b i d o b e n i s m é t e l t e n f é n y e s e n k i á l l o t t a t a t á z p r ó b á t, mert semmi sem bizonyítja jobban tartósságát, mint az, hogy a szövetséges állam uralkodóinak kétszeri változása dacára sem szenvedett változást, és mind a két államban fennáll az általános és teljes bizalommal az iránt, hogy semmiféle változás sem fog beállani a szövetségi viszonyban.

Ez szétrombolhatatlan szilárdságot ad a szerződés alapjának. A miniszter nem mulaszthatja el ismételt hangsúlyozni, hogy a szövetség alap gondolata kizárólag a béke fenntartása és a szövetséges államoknak a külső veszélyek ellen való közös védelme. Nem fölösleges ezt ismételtlen konstatálni, mert újabb, főleg az orosz lapokban, gyakran igyekeznek bizonyítani, hogy a közös kormány által kért hitelek kalandos, háborús célokra fognak fordítani s a mi békeszeretettnek nem értjük öszintén. Nem akarja feltételezni, hogy az orosz lapoknak e visszatérő, gyűlöletes gyanúsítása megegyezik a jobban értesült orosz kormány felőlgásával, de azt mégis hisznie kell, hogy e folytonos gyanúsítások nem maradhatnak befolyás nélkül az orosz közvéleményre s nem kevésbé járulnak az ott ellenünk tapasztalt bizalmatlanság emeléséhez.

A politikai helyzetet általában nem jellemezheti másképen, mint hogy a folytonos bizonytalanság az összes hatalmakat kényszeríti arra, hogy véderőket minden veszély ellen való védelem céljából erősítsék, s ebben lássák a béke legjobb biztosítékát. Szívesen elismeri, hogy az összes kabinetek a békét óhajtják s készek fenntartásához járulni. De mind ennek dacára ki-ki érzi, hogy a szenvedélyek sokszoros ellentéteivel szemben s-nki sem állhat jót a jövőről. Mint minden szomszédunknak, nekünk is kell intézkednünk védelmünkről, hogy az előre nem látható események készen találjanak bennünket. Szilárd meggyőződéssel mondhatja, hogy a jelentékeny áldozatok, melyeket a hadügyi kormány kér, ama helyzetbe fognak ben-

nünket hozni, hogy megnyugvással tekintettünk a jövőre.

A mi különösen a Balkán-félsziget illeti, az ottani helyzet nem foglal magában kényszerítő körülményeket és azért nem is látszik czélszerűnek az egyes kérdések taglalása, mert ez által a most nyugodtabban fel fogott vitás kérdések ismét felzaklattatnának. Ez sem ránk, sem a Balkán-államokra nézve nem volna előnyös. Reméli a bizottság bejegyzését, hogy ezáltal nem kell neki további fejtegetésekre bocsátkozni; egyes kérdésekre nézve azonban szívesen bocsátja magát rendelkezésére.

Az elnök köszönetét fejezi ki a nyilatkozatokért s megnyitja a vitát.

II. Vilmos császár proklamációja.

Mig II. Frigyes császár, országába érkező, márczius 12-én két szóval lépett a német nemzet elé, proklamációt intézve „népemhez” és rendeletet Bismarck herceghez, a mely utóbbiban fejtekte kiazon szempontokat, melyek által — úgy mond — „uralkodásomban magamat vezirelletni fogom” addig II. Vilmos császár — tán mert egynek tudja magát a kancellár államkormányzati elveivel — mint tegnap jeleztük, — csakis népéhez intéz kiáltványt, jelentvén trónraléptését kerville mindazt a mi pártok álláspontjaira, törekvéseire, eszméire közvetlenül vonatkozható lehetne.

A proklamáció bár nem tartalmaz nagy elveket és eszméket, szívehez szóló. Azá avatja kegyeletos hangja, azá avatja ama hévteljes megemlékezés, a melylyel a fiu atyjáról, az élő a meghalt császárról szól. S midőn az utód hangsúlyozza elődje nemes vonásait s olyanok jellemzi szíve, mely minden nagyért és szépért melegen dobogott és konstatálja, hogy „szelleme és szíve nemes tulajdonságai hódították meg számára névesszeretetté”, akkor ez utmutatásul szolgál az ifju császár lelkiütere is és biztositókat képez arra nézve, hogy e hagyományhoz nem lesz hűtelen.

A proklamáció — mint Berlinből hivatalosan írják — teljes szövegében így hangzik:

„Népemhez! Isten akarata ismét a legfájdalmasabb gyászal sújtott bennünket. Alig

zárult még be a sirbolt feledhetetlen Uram, Nagatyám porhüvelyé felett, forrón szeretett Uram, Atyám, Ó Felsője is elszóllított már e földi mulandóságból oda, a hol az örök béke honol. A keresztényi megadásból eredő ama hősies tetterő, melylyel a gyötör betegség dacára, királyi kötelességeinek eleget tenni tudott, arra a reményre látszott feljogosítani, hogy a haza javára tovább is életben marad. Isten másként akarta! A türelmes királyi szenvedőnek, kinek szíve minden nagyért és szépért melegen dobogott, csak néhány rövid hónap adatott arra, hogy a trónon is bizonyoságát adja szelleme és szíve nemes tulajdonságainak, melyek meghódították számára a nép szeretetét. Az erőnyek, melyekkel ékeskedett, a diadalok, melyeket egykor a csatatéren aratott, hálás emlékeztetőben fognak maradni, mig csak német szív dobog, és hős alakját soha el nem muldó dicsőség fogja körülsugározni a haza történelmében.

Atyjám trónjára hivatva, a királyok királyához emelt szemekkel foglaltam el a kormányt és szent fogadalmat tettem Isten színe előtt, hogy Atyám példáját követve népemnek igazságos és kegyelmes fejedelem és jámborságna és istenfélőlemnek ístapolója, a béke védője, az ország jólétének előmozdítója, a szegények és szorongattottak gyámola s a jognak és igazságnak hű öre lessek. Midőn pedig Istenhez fordulok könyörgéssel, hogy adja meg nekem az erőt, hogy, miut király teljesíthessem mindazon kötelességeket, melyeket akarata reám rótt, egyben a porosz népbe vetem bizalmamat, melyet a visszapillantás történetünkre teljesen igazol. Poroszország népe jó és rossz időkben mindenkor hűségesen ragaszkodott királyához. E hűség, mely öseimmel szemben valóságos időkben és számtalan veszedelem közepette szíttéphetlen kapocsnak bizonyult, én is számítok azon öntudattal, hogy e hűséget, mint hűséges népek hűséges fejedelme és a közös haza iránt

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája, (Junius 20.)

Száll az idő...

Száll az idő gyorsan tova, S hogy kövessem parancsolja! Hasztalan a szép szó, beszéd, Reám tette nagyon kezét! S vinne oda, hol a szívből, Ifjuság s öröm sincsen! Szép tavaszunk hol véget ér, S földülje azt bus, rüleg tél!

Hanem nem úgy van az még is! Ha ő küzd, küzdek hát én is! Bármily hadudal jön ellenem, Van nekem is most fegyverem! Van a ki értem sikra száll... Kis lányom e szép virágszál, Ha mosolygva ő rám tekint, Akár gyermek leszek megint?

Akár hányszor az is vagyok! S azok a szép eltűnt napok Visszatérnek, vissza sorba... S ismét ott vagyok a porba! Lonn a porban... játszunk benne S mintha minden szem gyönyör lenne, Mely betölti vágyainkat, Es búvós álomkba ringat.

Eltűnt álomok... édes álomok Mindemlyiszor vissza szállók Ha ő ébred s bölcséjéből Karjaimra én cezem föl! Ilyenkor ha lát valaki Nem tudja azt megmondani, Kettőnk közül melyik, gyermek En, vagy a ki fölébredett!?

S ilyenkor az idő sem mer Sikra szállni a szivemmel, Mert e kis lány ki fog rajta Mit elvesz — ő vissza adja!

Seyfried Ernő.

Derült éjjelek.

(Dostojewski elbeszélése.)

— Az „Aradi Közlöny” számára oroszból fordította: —

Widiczky György.

MÁSODIK ÉJ.

Mikor tizenöt éves voltam (most tizenhét vagyok) megszűnt a tanítás és a tanító sem jött többé. Abban az időben egy csinyt követtem el. Hogy mit csináltam azt nem mondom el önének — elég az hozzá, hogy hibám nem volt nagy. Egy reggel magához hívott nagyanyám, s azt mondá, hogy ő vak, nem ügyelhet fel reám, egy gombostűt vett elő s ruhámat a magához tűzte: úgy töltsem el életemet, ha meg nem járulok. Az első napokban nem tudtam tőle szabadulni. Dolgozni, olvasni, tanulni — mindent mellette kellett. Egyszer ocselhez folyamodtam, rábeszéltem Darját, hogy üljön a helyembe. Darja, a szolgálónk süket, ő a helyemre ült. Nagyanyám elszunyadt székeben én pedig elmentem egy barátomhoz, nem messze tőlünk. De ez rosszul végződött. Nagyanyám felébredt a mig oda voltam és kérdezett valamit tőlem, mert azt hitte, hogy én ülök mellette. Darja látja ugyan, hogy nagyanyam beszél, de nem hallja, feltűzi a gombostűt és elszalad. Elfelejtettem megmondani, hogy nekünk... azaz a nagyanyamnak, egy kis háza van, egy kis faház három ablakkal, a mely éppen olyan vén, mint ő. Font van még egy kis szobácska. Ebbe a szobácskába egy új lakó költözött.

— Volt azelőtt is már lakójuk? kérdém futólag. — Persze hogy volt és pedig egy olyan, a ki jobban tudott hallgatni mint én; alig tudta a nyelvet mozgatni. Egy öreg emberke volt az, sovány, néma, vak, sánta, annyira, hogy már nem bírt tovább élni és meghalt; új lakó kellett tehát, mert anélkül nem élhetünk. Új lakónk fiatal ember volt, de nem pétérvári. — Nastenka, fiatal vagy öreg a lakónk? kérdé nagyanyám. — Nem akartam hazudni. Nem egész fiatal, de nem is öreg, felelém. — Kellems külsője van? — Megint nem hazudhattam. Igen, kellems külsője van.

— Ez baj, és pedig azért unokám, hogy b le ne szeress. Minő idők ezek! Ilyen szegényes kis lakó e kellemes külseje van neki! — egész máskép van, mint a régi időkben.

Nagyanyám mindig a régi időről beszélt. A régi időkben ő is fiatal volt, a régi időkben a nap melegebben sütött és a tejföl nem savanyodott meg oly hamar a régi időkben. En meg csak ölk, hallgatok és gondolkodom, hisz nagyanyám maga visz rá, ha azt kérdezi, hogy lakónk fiatal-e, meg csinos-e?

De csak egy perozig gondoltam erre; azután tovább olvastam ismét az öléseket és nem igen törődtem a további beszéddel.

— Egy reggel bejón hozzánk a lakónk, hogy figyelmeztessen, hogy új szövegeket igértünk neki. Egyik szó a másik után jön, nagyanyám elkezd fecsegni és azt mondja: Nastenka hozd el a hátszobából a számtáblát. Elpirultam, magam sem tudom miért, rögtön felugrottam, de elfeledtem, hogy oda vagyok tűzre; a helyett, hogy a tűt kivetttem volna, hogy az idegen ne lássa, olyat rántottam magamon, hogy nagyanyám szöket elmozdítottam helyéből. A mint észrevettem, hogy az idegen mindent látott, nem tudtam mozdulni helyemről s elkezdtem sírni. Olyan meg szegényülve, nyomorultnak éreztem magam.

— Mit állsz még itt? kiáltott nagyanyám. — En még jobban sírtam.

A mint lakónk észrevette, hogy ő miatta szegyelem magam, elbucszott. Attól a pillanattól minden nesz a folyosón nyugtalanított, azt hittem mindig, hogy a lakó jön, és gyorsan kibuztam a gombostűt. De ő nem jött. Körülbelül két hét múlva azt üzentette Darja által, hogy jó könyvei vannak, s hogy azokat elküldi, ha nagyanyám megengedi, hogy azokból felolvassak. Örömmel fogadtuk el az ajánlatot, csak azt kérdeztük nagyanyám, hogy erkölcsös könyvek-e. Ha nem erkölcsös könyvek, úgy semmi esetre sem szabad olvasnod azokat, magyarázta nekem, mert csak rosszat tanulhatnál belőle.

— Mit tanulhatnék? Mi van bennük írva? — Hát az van bennük, mint eszabitának el fiatal emberek erőnyes leányokat azon ürügy alatt, hogy nőül veszik, eicsalják őket a szülei háztól és aztán sorsukra

bizzák, úgy hogy a szegények szívenosétként elpuztulnak. En — mondá nagyanyám — sok olyan könyvet olvastam, minden oly szépen van bennük megírva, hogy egész éjeken át olvassa az ember titokban. Ne tekintis olyan könyvekbe leányom. Ugyan mit küldtél?

— Walter Scott féle regényeket. — Nincs benne huncutság? Nézd meg nem tett-e bele szerelmes levelet? — Nem nagyanyám. — A boríték alá sem? Oda dugják néha a cédulákat a huzatukot. — Nem nagyanyám.

Elkezdte tehát Walter Scott-ot olvasni; ő folyton küldözgette a könyveket. Puskit is, annyira, hogy már el sem lehettem könyvek nélkül, és nem álmotam többé, mint mentem férjhez a kínai hercegehez.

Igy állottak a dolgok, mikor egyszer a léposón találkoztam lakónkkal. Nagyanyám elküldött volt valamért. Ő megállott. En elpirultam, ő is. Különben mosolygott mellé s kérdőzködött a nagyanyama hogylétéről meg hogy olvastam-e a könyveket. Enignt mondtam.

— Mi tetszett legjobban? — Ivanhoe és Puskin.

Ez uttal vége volt a beszédnek. Egy hét múlva ismét találkoztunk a léposón. En mentem feléle, a nélkül, hogy nagyanyama küldött volna, három óra lehetett s én tudtam, hogy ő ilyenkor jön haza. Jő napot! kiáltott felem.

— Nem unalmas mindig a nagyanyama mellett élni? — Zavarba jöttem, sértve éreztem magam, hogy ilyet kérdesnek tőlem. Felelet nélkül elakartam menni, . . . de nem volt erőm.

— Kegyed jó leány. Bocsásson meg, hogy így beszélék kegyeddél, én több jót kívánok önének, mint nagyanyja. Nincsenek barátod, kiket meglátogathatna? — Masenka, egyetlen barátóm, Pskow-ba utazott.

— Nem akarna velem a színházba menni? — De hogyan, nagyanyama . . . Titkon, nem muszáj neki arról tudni. En nem akarom őt megcsalni. Isten önnel!

Ő is azt felelte és tovább ment. Ebéd után átjött hozzánk, leült és soká

beszélgetett a nagyanyával, kérdőzködött mindenről, hogy szokott-e kikocsizni, hogy vannak-e ismerősei és végre előállt: En ma estére egy páholyt vettem a szevillai borbelyt adják. Ismerőseim, a kikkel összebe-széltem, nem jönnek s most itt a jegy. . .

— A szevillai borbely? kiáltott nagyanyám. Valjon ugyanaz a borbely-e az, a kit a régi időkben aítak? — Igen, telett ő, ugyanaz a borbely, s reám nézett. Szívem dobogott a várakozástól.

Nagyanyám lelkéslült. Hogyne ismerném, magam is játszottam benne Rosine-t a házi szinpadon.

— Nem akarnának eljönni? kérdé ő. A jegy különben használatlan maradna. — Monjunk. Miért ne mennék? Nastenka úgy sem volt még soha színházban.

Istenem. Minő öröm! Ha nem is lát, de szereti hallgatni a zenét. Aztán meg olyan jó öreg asszony is ez a nagyanyama. Nekem akart örömet szerezni. Mily befolyással volt reám a darab, azt nem mondom el önének. Lakónk egész este oly barátságosan nézett reám s oly kedvesen beszélt, hogy észrevettem, miszerint csak próbára akart tenni a mikor hívott, hogy titkon menjünk a színházba. En oly büszkén, oly vígan felüdtem le, szivam úgy dobogott, hogy a híd is kilelt és egész éjjele a borbelyről álmodtam.

Persze én azt hittem, hogy lakónk most többször meghív. De nem úgy volt. Legfeljebb egyszer jött havonként a színházba hívni bennünket. Még kétszer mentünk vele. De én nem voltam azzal megelégedve: csakhamar kitaláltam, hogy sajnal, mert oly magányos életem van a nagyanyama mellett, de semmi egyéb. Hogy fájt ez nekem! Nem tudok élni, sem olvasni, sem dolgozni, egyszer nevetek, másszor sírok, végre lesoványodom, s csaknem beteg lettem. Az opera időnyek vége volt, s lakónk hozzánk jött. Mikor találkoztunk — persze megint a léposón — oly néman szöszönt és oly komoly volt, mintha nem akarna beszélni. Ő már fent van az ajtó előtt, én meg mindig ott állok a léposón, biborpirosan, mert a vér a fejembe szökött, mikor megláttam.

Mindjárt vége lesz történetemnek. Másjusbán, épp egy éve, bejött hozzánk és azt mondta, hogy itteni ügyeit lebonyolította, s hogy most egy évre Moszkvába keli mennie. Mikor ezt hallottam, egy székre rogy-

Épp oly erős odaszórást táplálva teljes szívemből viszonzom.
Tudva és érezve, hogy a szeretet, mely népemmel összeköt, kölcsönös, ebből merítem a bizalmat, hogy Istent erőt és bölcsességet fog adni, hogy királyi tisztomat a haza údvére végezzem.
Potsdam, 1888. június 18.
V i l m o s s. k.

Kálnoky.

Budapest, június 19.

Erdemes Kálnoky gróf külügyminiszter delegációsális beszédével foglalkozni még egyszer, azon beszéddel, a melyért a magyar delegációtól egyhangú bizalmi szavazatot kapott. E bizalom az egész nemzet szívéből jött. Mert feltétlenül helyesli a külügyminiszter politikájának céljait, mióta azt nemrég Tisza a magyar képviselőházban a most a külügyminiszter maga a delegáció előtt világosan s szabatosan nyilatkozta.

A modor iránt még a múlt delegációban eltérés nyilatkozott; Andrássy gróf aktívabb politikát követelt, melynek megkezdésül Ferdinand bolgr fejedelemnek monarchiánk általi elismertetését kívánta s midőn ennek szerződésellenességét bizonyították azon követelésre szorították, hogy Kálnoky bírná rá a barátságos hatalmakat, miszerint Koburg Ferdinánd elismerésére presszionálják a portát. Ilyestorma is lett a határozat azon különbséggel, hogy a kellő időpont megválasztása erre nézve a külügyminiszterre hagyott.

Azóta felváltva a dolgok menete Kálnoky politikai eljárását igazolta. Külügyi hivatalunk védelmi, különben passzív magatartása épen előmozdította, hogy a bolgár ügyek épen a magyar álláspont kívánalmait szerint fejlődjenek, de azt meg megakadályozta, hogy utjaink a szövetségeseink utjaitól elváljanak s mindenek előtt megóvott a háború kitörésétől. S épen ennek elismerése volt az is, hogy Apponyi gróf felszólalásában egyenesen óvatosságot tett az ellen, mintha ő a minisztert a várakozás álláspontjából kiszorítani akarná.

S így nem csodáljuk, hogy a fontos ülés nagy vita nélkül folyt le s hogy a delegátusok nem kutagattak faggató kérdésekkel. Ös óta szilárdan kijelölt határ közt megy külpolitikánk, újat arról Kálnoky úgy sem mondhat.

Meg kell vallanunk különben, hogy Kálnoky nyilatkozatában van egy pont, mely nyugtalanítást forrasa lehet. Míg a keleti dolgokat aránylag megnyugtatólag esetele, addig mint a bizonytalanság forrasára, egyenesen Franciaországba mutatott — és pedig nem annak kormányára vagy államformájára, hanem a nép izgatottságára, mely csakélyeszerű ok miatt is özönné aradhat bármely perczben.

Azt mondta Bismarck körülbelül másfél év előtt: „A köztűnk s Franciaország között felfordogó viszállyal ne törődjék Ausztria-Magyarország;

az t n e m i s i g é n y e l j ű k.” — Monarchiánk ellen a francia köztársaság már földrajzi okoknál fogva sem kezdhet háborút.

Mi békevesztélyes készülhet tehát Franciaországban? Boulanger vagy valami trónhelyreállítási államesny, forradalom?

Ez bizonytalan s nyugtalanító, mert kiszámíthatatlan. De ettől eltekintve az ülés valamennyi nyilatkozata összhangban olvadt össze.

Különös figyelmet érdemel Apponyi felhívása, hogy a delegáció újra egyhangulag jelentse ki hozzájárulását a közép-európai szövetség-szerződéshez s annak alkotói s fenntartói iránt bizalmi szavazaton, hogy ezzel megvilágítsa az utókorok tehetetlenségét, melyek Ausztria-Magyarország s Németország közt a kételey s gyanu magját szeretnék hűteni egymás szerződésességét illetőleg.

Kálnoky kiünően jellemző Angliával szemben meglévő benső viszonyunkat s majd nem haltalan azon meleg hang, a melyvel Olaszországról s annak vezérői miniszteréről megemlékezett. Erdékes volt az Apponyi által köztetszés közt hangoztatott bizalmi nyilatkozat: s Spanyolország s népszerű regenskirályúja iránt.

E nyilatkozatok eredménye tehát ez: Németországgal s Olaszországgal szoros szövetség, továbbá benső barátság Angliával s Spanyolországgal.

Igy tehát monarchiánk hatalmasan áll helyén, félelmet gerjesztően azokra nézve, a kik a békét háborítani akarják s erőteljes támaszzal azokra nézve, a kik a béke fenntartásán fáradoznak s azért módjában van, hogy erős kardjára támaszkodva, nyugodtan nézhessen a jövő elé.

Külföld.

Katonai zerűlés Konstantinápolyban. Feltűnő eset történt Konstantinápolyban. Egy albán ezred megtámadott egy arab ezredet s vérengzést okozott, melynek hat halott és harmincz sebesült esett áldozatul. A zerűlés albán ezredet sikerült lefegyverezni.

A véres esetről a londoni sürgönyök a következőket jelentik:

Konstantinápolyi hírek szerint legutóbbi hétfőn, midőn a szultán a Beiram-szerteráshoz indult, az arab ezrednek egyik katonája inzultálta egy albán ezrednek egyik katonáját. Másnap reggel az egész albán ezred kivonult a Yildiz-kioszk melletti kaszárnyából s harczerendben az arab ezred szomszédos kaszárnyájára fel tartott, melynek közelébe érve, tüzelni kezdett, mit az arabok viszonzáltak. Ez alkalmából 6 ember megölt, 90 megsebesült. A többi ezrednek elősiettek és véget vetettek a harcoknak. Mindkét kaszárnyát katonaság ártelkőrülzték, az albán ezred katonáitól elvették a fegyvereket. E katonák parancsnokát, Ismail pasát külön állami hajón Fez-be vitték, hová száműzetést. Ismail hiki pasát, a Yildiz-kioszk parancsnokát, szintén megfosztották rangjától.

A zerűlésnek azonban még más oka is lehet. A katonaság közt már a Beiram-ünnep előtt is nagy volt az elégedetlenség, még pedig a hátrálékos zsold miatt. Még

az ünnep napján is csak fél zsoldot kaptak a katonák. Lehetséges, hogy az albán ezredet már ez a nékülözés is felizgatta. Néhány mecesben valóágos predikációt tartottak a kormány ellen. A török kormány most a temetéstől reméli a megváltást; a veteránok általában mindenütt jól állanak. Most tehát még két hónapig kell tünni, míg a temetés értékesíteni lehet; aztán talán megemerkül a török kormány rövid időre a pénzkalamitástól.

A francia szenátus a trágár irodalom ellen egyhangú határozattal foglalt állást szombati ülésén. Allami közegészségi szempontból a legkeményebb szavakkal kárhoztatták a trágár irodalmi termékek és rajzok árusítását, mely főleg a fiatságot rontja meg, mert a trágárságok árujai rendszeresen az ifjúságból szedik áldozataikat. Az erkölcsiségük megromlott ifjak hasznavehetetlen tagjai lesznek az államnak, úgy testi romlottságuk mint szellemi lehaságuk által. A szenátus elfogadta a javaslatot, mely szerint jövőre szigorúan fogják üldözni a pornografikus termékeket.

A francia kormányelnök útja. Marseille-ből jelentik, 18-iki kelettel: Tegnap a Floquet tiszteletere rendezett ünnepélyes baleset történt. Két ágyúval löttek versenyt s az egyik ágyúban bent felejtették az emelőkorongot. M i s e l l y tüzér, hogy a közönséget szerencsétlenség ne érje, hirtelen a lovás pillanatában kikapta, de súlyosan megsebesült, s nem sokára a kórházban meghalt. E baleset miatt Floquet nem is ment el a tiszteletere rendezett lakomára, a hol beszédet akart tartani. Ejjel azonban néhány notabilitás előtt mondott beszédet. M e g b e l y e g e z t e a b o u l a n g e r i z m u s t é s a z t m o n d á: „Bármily nagy is békészeretünk, türelmünk és lemondásunk, egy oly borzasztó volna haragunk azon a napon, melyen megtámadnának bennünket. Franciaország békészeretetének számos biztosítékát adta. De támadóival szemben az 1792. évi fiat nem fogja meghonosítani a szövetségét.” — Floquet este Liotatba hajózott, a hol a „La plata” szállítóhajót bocsátották vízre. Floquet arra visszatért Párisba.

Legújabb posta.

Frigyos császár temetéséhez. Tegnap távirataink kiegészítésül, még a következőket adhatjuk a német császár temetéséről: A császár temetése meglátott volt minden egyszerűsége mellett is. A temetés napja, június 18-ika, különben is már világtörténelmi nevezetességet nap. E napokon vívták a fehrbellini, kollini és waterlooi csatákat.

A pyaszos hatást növelte a borult ég s Potsdam összes harangjainak zugása. A közönség csak a brandenburgi kapunál látta meg a menetet, mert a kastély kapuját s az onnan vezető utazt egészen elzárta a katonaság. M a c k e n z i e n e k feltűnt halványsága.

A halottas kocsin nem volt pompa. A koporsót tizenhat ezredparancsnok emelte a halottas kocsi. Egyszerű lötyfakoporsó volt. Utána jött Blumenthal tábornagy a birodalmi zászlóval s megetté fejét lehajtva a császár. M o l t k e a marsallbotot vitte. A virágokat csak kűn tette megint a koporsóra, mert benn a teremben le kellett szedni, különben nem fértek volna ki a szük ajtón.

A császár, a ki többször könyezett, maga adott parancsot, hogy rendezzék a

koszorukat. Mellette állt H e n r i k herceg és sógora, a meiningeni örökös hercege. Midőn minden előkészület már meg volt tette a császár jeit adott az indulásra és a gyászmenet tóra haladt a Bóke-templom felé.

B i s m a r c k o r s z u l l u t t e g á t o t a abban, hogy részt vegyen a gyászszertartáson. P u t t k a m e r ellenben jelen volt. Több tanár violaszínű taláiban jelent meg. Különös feltűnést keltett a császár családja, melyen Wörtnél nyargalt, s melynek azóta Wörth a neve.

A templomban az elhunyt császár kívánataira nem volt gyászbeszéd, csak imákat mondtak.

A u g u s t a császárné, midőn a menet elhagyta a kastélyt, ájultan rogyott össze, leánya, a badeni nagyhercegné fogta fel karjaiba. Később azonban a császárnénak volt annyi ereje, hogy megjelenhetett a templomban. Viktoria császárné szívszakgatóan zokogott és a sirboltig követte a koporsót.

A temetési szertartás mindenkire feledhetlen benyomást tett.

Mialatt a békétemplomban a gyász isteni tisztelet folyt, a császár a koporsó lábánál állott, néma fájdalommal elmerülve. Midőn K ö g e l udvari lelkész befejezte imáját, a császár zokogásba tört ki. Odalépett a koporsóhoz, s felemelve a bárszony takarót, ráhajta fejét s úgy imádkozott több perczig.

A koporsó a templomban maradt s csak aztán bocsátták le a sirboltba.

Egy másik jelentés szerint, M a c k e n z i e s H o v e l l szerdaig maradnak, aztán a walesi hercege kíséretével elutaznak.

V i l m o s o s császár és neje a dél utánt visszavonultan töltött. Viktoria császárné, a badeni nagyhercegné és a császár leányai a temetés alatt a bornstedti templomban, Frigyes császár kedvelt tartózkodási helyén imádkoztak. Két órával a temetés után minden utzasarkon kifüggesztették az új császár proklamációt.

Az esti lapok jelentik, hogy a császár a birodalmi gyűlést b e k é s z e l l e g ü t r ó n b e s z é d d e l f o g j a meg nyitni.

A „Deutsches Tagblatt” jelenti: P u t t k a m e r szombaton ebédre volt hivatalos Bismarck hercegné, V i l m o s o s császár őt magas bizalmi állásra szemelte ki.(!)

A lakosság nagyon tartózkodó az új császár proklamációjának megírásában. A sajtóképi kormányprogramot a birodalmi és országgyűlést megnyitó trónbeszédben várják.

Az „ARADI KOZLÖNY” (Megjelen minden nap.) Előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:
Egy évre 12 frt — kr
Fél évre 6 „ —
Negyed évre 3 „ —
Egy órára 1 „ —

Vidékre szétküldve:
Egy évre 14 frt — kr
Fél évre 7 „ —
Negyed évre 3 „ 50
Egy órára 1 „ 20
Vidéki t. előfizetőket kérjük, hogy az előfizetési díjakat mielőbb beküldjen sziveskedjenek, hogy a lap pontos expedicióját fennakadás nélkül teljesíthessük.
Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

NAPTÁR.

Június 20. Szerda. Romai katolikus naptár Szilveszter napján: Szilvas, Flór. Örög orosz naptár: (június 8.) Theodor. Nap két óra 1 perczkor, nyugszik 8 órakor.
„A Költsey könyvtár” kedden és szombaton délután 3—4 és pénteken délelőtt 11—12 óra közt használható.

HIREK.

Arad és vidéke.

Vizvezeték. Az aradvárosi vízvezeték bizottság S a l a o z Gyula polgármester elnöklete alatt tegnap délután 5 órakor ülést tartott, melyen jelen voltak: P a r e c z István, I n s t i t o r i s Kálmán, V i r á g h Lajos, H á s z Sándor, S o h u s z t e r Illés dr., N e u m a n Ede, H a l m a y Andor, B o d á n y i Odón, L. T ó t h István és R e i c h e r Ferencz. Az ülés megnyitása után elnököl polgármester felolvasta a közgyűlés azon most már jogerős határozatát, melylyel a vízvezetékre vonatkozó szabályrendelet és a pályázati feltételek szerkesztésével a bizottságot megbizta. Ezzel kapcsolatban azon előterjesztést teszi a polgármester, hogy e munkákat eszközölésére egy albizottság küldessék ki, mely indítvány elfogadtatván, a bizottságba megválasztottak elnöknek: P a r e c z István, tagjainak: V i r á g h Lajos, S o h u s z t e r Illés dr., H á s z Sándor, N e u m a n Ede, B o r o s Béni, H e g e d ű s László és H e l m a y Andor. Megbizatott ezen albizottság, hogy más városoktól, hol vízvezeték van, a vonatkozó szabályrendeleteket kérje el, s azt tegye tanulmányozás tárgyává s az egészgyűlés bizottság véleményét is kérje ki. A munkákat elkészítte után a nagy bizottsághoz lesz beterjesztendő a elfogadás után jóváhagyás végett a közgyűlésnek lesz beterjesztendő.

Tanulmányi kirándulás Bécsbe. A folyó év május hava óta Bécsben az alsó-ausztriai iparegyetel által rendezett jubileumi iparkiallítás van nyitva, melyben 2200 osztrák iparosnak előzetes bírlat után felvett iparezikái vannak kiállítva. A magyar iparosokra nem lévén közönys a legérősebb versenytársat képező osztrák iparosság haladásának fokával megismerkedni, töle esetleg tanulni, másrészt Bécs megismerésére is első sorban az iparosra nézve járván hasznossal, az aradi ipartestület elnöksége egy tanulmányi kirándulás rendezése iránt a lapunkat enél fogva mindazon ipartestületi tagok, kik a kirándulásban résztvenni

tam. Nagymama nem vett észre semmit. O elbűszölt s elment.

Mit kezdjek? gondolkoztam, busultam, végre bátorságot vettem magamnak. Holnap akart elutazni. Elhatároztam, hogy felhazsálom az estét, ha nagymama elalszik. Ruháimat, fehérneműmet egy batyuba kötöttem. E batyuvul lakónkhoz mentem. Azt hiszem, hogy egy egész óra kellett, a míg felértam a lépcsőn. A mint kinyitóm az ajtót s ő meglát, hangosan fölkiált: az első pillanatban valami tüneménynek tart, aztán vilázt rohan, hogy nekem adja, mert alig állottam lábaimon. A szivem úgy dobogott, hogy a fejem zúgott és érzékeim elszibadtak. Mikor újra felugrottam, a batyut ágyára tettem, mellé ültem, arcomat kezeimbe rejtém és zokogtam. Ő midjárt megértett s oly szomorúan nézett rám, hogy szivem majd meglesádt.

Hallgasson meg, kezdő, hallgasson Nastenka, én semmitam tehetek, szegény ember vagyok, még egy nyomorult állásom sincs. Hogy élnek, ha kegyed nem lenne?

Sokáig beszélgettünk, végre nem tartattam magam és megmondtam, hogy nem élhetek a nagymamánál, hogy elszököm, mert nem tudom elviselni, hogy gomostüvel legyen odátűzve. . . hogy nekem el kell vele mennem Moszkvába, mert nem érek magamban annyit erőt, hogy nélküle éljek. Szegény, szerelem, büszkeség — egyszerre ébredt fel bennem, csaknem gőrosök b n diltam az ágyra, úgy remegtem, hogy visszautasított.

Néman tilt néhány perczig, aztán közeledett hozzám s megragadta kezemet. — Hallgasson meg édes jó Nastenka, kezdett könyezve beszélni. Ha valaha abban a helyzetben leszek, hogy megházasodjam, úgy kegyed fog boldogítani — esküszöm. Moszkvá an egy évi, maradj. Remélem, hogy ügyeimtel teljesen rendbe hozom. Ha visszatérek s kegyed még szeretni fog, úgy esküszöm, hogy boldogok leszünk. Most leheletlen Ha egy év alatt sem értem el céltomat, még sem monddok le önről s tovább fogok igyekezni, hogy szerencsénket megállapítsam arra az esetre, ha addig nem ad előnyt más valakinek. Mert egy szóval sem akarom megkötni.

Igy beszélt hozzám és másnap elutazott. Elhatároztuk, hogy a nagymamának mit sem zsolunk viszonyukról — ő úgy akarta.

Epen egy éve mult már ennek, ő három napja, hogy itt van már és . . .

— Micsoda? kérdém türelmetlenül, mert kíváncsi voltam a végre.

— Es mostanig nem jött. Feje lehanyatlott, kezeivel elfeledé arczát, oly hevesen zokogott, hogy a szivem is fájt bele.

Nem vártam ilyen kifejlést. — Nastenka! kiáltam. Az istenért ne sirjon! Honnan tudja, hátha még nincs itt. — De igen ő itt van, tudom. Osszebe-szélttünk akkor este, mielőtt elment; — a mikor mindent elmondottunk egymásnak, a mit most elmeséltem, ide jöttünk. En már nem sirtam, olyan jól esett hal-lanom a mit ő beszélt. Ő azt mondta hogy egy év mulva megérkezik s rögtön hozzánk jön — és ha nem feledek meg, akkor elmondunk mindent a nagymamának. Most itt van, tudom — és nem jön, nem jön!

Ismét zokogni kezdett.

(Folytatása következik.)

Egy veszélyes titok.

(Angol regény két kötetben.)

— „Aradi Közlöny” számára fordította: —

(50. fejelet.)

Denise.

II. KÖTET.

TIZENÖTÖDIK FEJEZET.

A titok veszélyben van.

Valamelyik franciaia őri mondja: „Az asz-szony nyelve olyan mint az éles kard.” — Fitzroy Percy most látta be e mondas igaz-ságát. Nem volt képes Julia e hirtelen ki-törésére válaszolni, hanem reszkette állott ott, mintha éles kardot döftek volna testébe.

Mary sokkal jobb szívű volt, semhogy arczába nevesen, és hogy kacsagását el-rejtse, félrefordult.

Végre aztán Percy visszanyerte lélek-jelenlétét és azt mondta: — Ön bizonyosan elajándékozta a kar-percezet. — Oh ön rossz, bizmatlankodó ember a ki pedig egész természetnél fogva képtel-en a féltékenységre!

Azonban most az egyszer Percy fel-fegyverezve találta és igaza volt midőn mondtá: Sértések nem okok, mutassa fel a karpereczet!

— Azt meg is teszem, csak egy kis időt adjon, — válaszolt Julia büszkén.

— Oh, ha az csak az időtől függ, úgy nincs mit beszélni róla, — jegyzé meg Percy. On az idővel megtalálja a karpere-czet és én visszanyerem az önben helyezett bizalmat, a mi arra késztetett, hogy azon értékes családi ereklyét öre, mint ma idők énre me bizzam, azon ereklyét, a melyhez jobban ragaszkodom, mint bármi más e fajta tárgyhoz. E közben Percy meghajtá magát mezev tekintélyel és megingathatatlan el-határozással kifejezésével távozott.

Sem Julia, sem Mary nem látták így még soha. Julia magánkivül volt.

— Oh Mary, miért is kölcsönöztem én önnek a karpereczet.

Mary ugyan tudta, hol van az most, de szégyelte bevallani.

— Ön tudja kedves Julia, hogy a kar-percecz nagyon kicsiny és hogy az én karom erősebb az önénél, — dadogá Mary.

— Tehát el van törve! — kiáltott fel Julia.

— Igen, de én azonnal kijavítottam — folytatta izgatottan Mary. — Holnap ismét az ön kezében lesz.

— Addig is nagyon szerencsétlennék fogom magam érezni — válaszolt Julia. On beláthatja, mi nyomja most lelkemet és mi a legnagyobb gondom? — Hogy Percy megsértett érzelmait le-csillapítsa.

— Az ő érzelmeit lecsillapítani?! — kiáltott fel Julia. Nos, és ki csillapítja le az én kedélyemet? Nem, egyedül ő hajom az, hogy lába elé vetthessem karpereczét. Lelke oly kicsiny mint t-sté. Ő kislelki, bi-zyonytalankodó, féltékeny és én nagyon örülök, ha megszabadulok tőle! Arca e köz-ben égett, hat láb magának látszott és csak akkor engedett szabad folyást könyeinek, mikor Mary és Walter már nem látható többé.

— Es most sült ki a való. Mary boldogságának mómorában a tavasz melletti vendéglőben hgyta a karpereczet. Ezt be-vallotta Walternek.

— Ez kellemetlen eset, nem fogad azt többé visszakapni, — jegyzé meg.

— Dehogyan nem; az ottani emberek nagy-on becsületesek és én akkor mindjárt ir-tam, hogy sziveskedjenek a karpereczet ad-dig eltenni, míg alkalmuk lesz azt hozzám elküldeni.

Walter egy perczig fontoskodott. — Ha tanácsolhatok valamit — mondá aztán — úgy megengedem, hogy ma dé-lután oda lovaloják és elhozzam.

— Oh, kerek, tedd meg ezt! — ki-áltott fel Mary. Ezer köszönet! ez lesz a leg-célzeseztübb.

E pillanatban ezivakodó hangok hallat-szottak kívülről; úgy látszik a perelő felek a szögleten kanyarodtak be. Mary megis-merre a két hangot és ijedten felkiáltva a Walter lábaiba fogódzott.

— Oh, Walter, ez a te atyád és az enyém, a kik egymással civódnak. Mi sze-rencsétlen véletlen hozhatta össze őket? Mit tegyünk?

— Rejtőzzünk el a Hope műhelyébe! — mondá Walter. Az üvegajtó nyitva van: — Gyorsan hát! — kiáltott Mary és a másik pillanatban már benn is volt. Walter nyomban követte.

Midőn mind a ketten biztonságban vol-tak, Mary panaszkodni kezdett.

— Ez mind a titkolódzásokból ered, — mondá. Örökké rejtőznünk kell.

— A te társaságodban kedves Mary, nem igen van kifogásom ez ellen — vá-laszolt Walter.

A mi Bartley és Cliffford ezredes közt történt, nem annyira lényeges, mint az a mit a fiatalok hallottak beszédjükből. Kül-önben az valódi veszekedés volt. Bartley a ki máskor nagyon simán szokott beszélni, most a legmagas-bb hangon kiáltott:

— Hiszen ő én nem gyermek! Azt hin-ném, hogy ön elég vén ahhoz, hogy egy okiratot alá ne írjon a mig el nem ol-vasta.

— Vén vagyok, de tiszteltemben becsül-letben vénültem meg! — kiáltott ellen az ezredes. Nem sejtettem, hogy egy becsül-letes üzlettemben a berszerződésbe oly pasz-zus fog beesempézni, a mi őt a földalatti kíncsek tulajdonosává teszi. Ez család, uram közönséges család. Az én ügyvédem holnap felvilágosítja e felől. — Az őn kéményei eljárszját az egész vidéket füsttel. — On majd vissza fogja adni a jogtalanul nyert jószágot. En őnt elűzöm birtokaimból,

és ha a föld mélyből is kell kihuznom őnt! On egy család, egy gazember.

Erre Bartley még hangosabban azt válaszolta: ön egy szemtelien rágalmaszó. En őnt beperelem és tizenkét hónapra a börtönbe záratom.

— Ezt ön nem fogja tenni! — tájé-kozt az ezredes. Osmerem a törvényeket. Azt én nyilatkozatom az ön jelleméről nin-csenek megírva, sem aláírva, mint az ön gaz szerződés, és így én őnt, — úgy sin-csenek tanui — gazembernek, csalónak nyil-vánitom! — De esakugyan itt van valaki.

— Az üvegajtón keresztül egy férfit pilantott meg.

— Ki az? Fiam!

— Es leányom! — kiáltott fel Bartley, a ki egyszermint Maryt látta ott állani.

— Jöjj ki azonnal! — mondá az ezre-des már nem kiáltva többé, hanem az igaz-tottságtól reszkélt hangon.

— Ide, Mary! — kiáltott Bartley szigoruan.

E perczben felnyit a műhely hátulsó ajtaja és belépett — nem más — mint Hope.

— Walter nem tiltottam-e meg neked, hogy ez ember leányának udvarolj? — mondá az ezredes, azzal a hideg szigor-ral a mitől fia jobban félt, mint legnagyobb hevesességétől.

— Nem tiltottam-e meg neked, hogy ezen durva ember hával beszélj? — kérdő Bartley, mialatt a haragtól uralva a fiatal leány karját megragadta és Walter oldalról magához rántotta.

Mary az ezredes székebe hanyatlott és a szegény, fájdalom és ijeátségtől könyekre fakadt.

— Durva ember! — kiáltott fel az ez-redes.

De ezzel nem volt még vége ezen jele-netnek.

Sápadt arccal és fenyegetően összehu-zott szemöldökkel állott Hope a civakodó-k köze.

— Egy apa magaviselete ez! — rivallt Bartleyra. Senki sem látta még eddig Hope-t ily felindulásban, és ámulva-bámulva álltak ott mindnyájan, várva a még bekö-vetkező eseményeket.

(Folyt. köv.)

kívának, hogy ebbeli szándékukat vasárnap, folyó hó 24-én délig a testület titkári hivatalában bejelentésük. A kirándulásra az utazás díja II. osztályban 23 forint 16 kr., III. osztályban 16 frt 34 kr., melyért a Bécsbe utazásra, 14 napon belül visszatérésre jogosító oly jegy adatik ki, a melylyel visszatéréskor az utazás Budapestén tetszés szerinti időre megszakítható. A mennyiben a jelentkezők száma a hatvanat meghaladja, a kirándulás külön vonaton történik. Bővebb tájékozás a jelentkezők beírása után lesz nyerhető. Arad, 1888. június 19. Az ipartestület elnöke S. G. E.

Az aradvárosi kereskedelmi akadémián a mai vizsgarend következik: délelőtt felolvasó I. osztály, délután váltójeles és nemzetgazdaságtan II. osztály.

Az idő. Borús, esős időnk volt tegnap és tegnapi. Tegnap különösen több-ször megújuló jótékony hatású nyári esőt élvezett az anyaföld. Az eső a veteményekre, de különösen a kukoricára is rendkívül jó hatással van.

Fegyverudó. Figyelmeltetjük a fegyvertartó urakat, hogy vadászfegyverükkel július végéig a kir. adóhivatalban, nem vadász fegyvereket pedig f. június hó 24-ig a városi adóügyi osztálynál bejelenteni elre mulasszák.

Bölcsőde Aradon. Mint értesülünk, a jövő hó elején bölcsőde nyílik meg Aradon. A bölcsőde tulajdonosa H. a. u. p. t. m. a. n. sz. Neumann Sarolta, és intézetében egyelőre 30-40 csecsemőre is elhelyezhető és pedig életkoruk első napjától 3-4 éves korukig. Az intézet a higiénia és nevelés tantervénél követelményei szerint lesz berendezve, és mérsékelt ellátási díj mellett a csecsemők a lehető legjobb gondozásban fognak részesülni. Hatóságai ellenőrzés mellett fog működni és a nagy közönség is bármikor látogathatja azt. Az intézet szellemi ügyei vezetésére a tulajdonosnő Roboz Józsefet, a szaktanácsadóját igazgatóját nyerte meg, kinek tervei szerint rendeztetik be az intézet, s ki e hó végén a budapesti és becsi hasonlósági intézeteket meg fogja látogatni. Felesleges talán mondanunk, hogy örömmel üdvözöljük ezen új intézményt s Roboz urnak nevében garanciát látunk arra nézve, hogy az intézet nem fog hátrább állani a fővárosi bölcsődéktől. Mindenesetre éber érdeklődéssel kísérjük ezen intézetet, mely oly rég érzett hiányt akar Aradon pótolni.

Uj jogtudor. R. e. m. e. t. e. y. Falöp Zoltán Arad város szülötté tegnapielőtt a budapesti egyetemen az összes jogtudományok tudorává felavattott.

Névváltoztatás. K. l. a. f. t. e. r. I. z. i. d. o. r. butyini illetőségű, ugyanottani lakos vetétkének „Kardos“ra kért átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

A muzikális helyzet Aradon. Egy zárt bérkösi halad a fúton. A bakon egy András bácsi ül, míg a másiknak a feje az ablak megett tűnik fel. A kocsit egy sereg kíváncsi tekintete kíséri. E g y i k u r: Mi történt? Elfogtak valakit? M á s i k u r: Igen; egy üröltet visznek a kórházba! E g y i k u r: Szegény... Talán orosz értékpapirjai voltak, vagy huzabban spekulált a háborúra? M á s i k u r: Dehogy: Nem tudta kiállni a muzikális helyzetet. Egy hét óta már az ót apró gyermeke is bontófősn a „Fischerin du klei n é“t fújta...

Vizsga. A szil. péterteri leányiskola első osztályában tegnap délelőtt tartott meg az évszázad vizsgát. H. a. n. Alajos vizsgabiztos és szép számú közönség jelenlétében. A meglepő eredményt feltáró vizsga végeztével a vizsgabiztos zárszövegében rendkívül elismerően nyilatkozott az osztálytanító, F. r. a. n. k. Sarolta kisasszony buzgó és fáradhatlan működéséről.

Népesedési mozgalom. Aradon a múlt héten meghalt 26 egyén, ebből 18 férfi, 8 nő; az arány 34:5. Született 18 gyermek és pedig 15 fiú, 3 leány, arány 23:9 pro mille.

Juniális Némét-Szt.-Péteren. A német-szt.-péteri ifjúság — mint lapunknak írják — folyó hó 16-án az ar. v. i. z. k. r. o. s. u. l. t. a. k. j. a. v. á. r. a. az ottani erdőben kitűnően sikerült nyári mulatságot rendezett, mely a legjobb hangulatban egész virradtig tartott. A mulatság rendezésének főnöke R. e. i. n. o. l. z. német-szt.-péteri gyógyszerész, ki rendkívül buzgósgot fejtett ki a juniális érdekében. A szép helyszínen ott voltak: Hídegtiné, Biedl, Weisz, Schweitzer, Bertramé (Némét-Szt.-Péter) Szentpéterin (Perjámos), Gartneré és Hegedűs (Pécskőr) stb. Leányok: Hídegtiné Jolán, Weisz nővérek, Kis Lina (Némét-Szt.-Péter). Reinhold Juliska (Perjámos). Foly nővérek és Gartner Ilonka (Pécskőr), Veisz kisasszony (Székesszentgyörgy) stb.

Véres szerelmi dráma. Vasárnap este 7 órakor Békés-Gyulán a Köröspartján véres szerelmi dráma játszódott le; ugyanis S. c. h. r. o. d. e. r. Gotthard festői szépségű, 16 éves leánya Róza és R. o. m. a. n. Géza 23 éves, aradi illetőségű nyomdász, vetettek véget ifjú életüknek. — Mint hátrahagyott levélükből kitűnt, közös megegyezéssel rohantak a halálba, mivel egybekeléstiket a leány szülei ellenzetek. — Nevezett napon az ifju levelet kapott kedvesétől, melyben megírja, hogy ne látogassa őt meg, mivel szülei azt ellenzik. — Titkosan jöttek ekkor össze és ekkor érlelődött meg azon gondolatuk, hogy a halálban egyesüljenek. Az ifju először a leányt két lövéssel halálra sebesítette, aztán önmaga ellen irányozta a gyilkos fegyvert, — szíven lőtte magát és szörnyen halt. A városban roppant szenzá-

ciót keltett ez eset és általános a sajnálkozás a szerencsétlenek gyászos sorsa felett.

A tót gyermekek. Trecsénmegye alispánjának értesítése szerint az Arada térségre tót gyerekek esőtörtökön f. hó 21-én a Budapest felől délután 4 órakor jövő vonattal érkeznek meg. Felhívjuk mindazon iparosok érdekeit, kik e gyermekek fogadására kötelező nyilatkozatot állítottak ki, hogy a mondott időben az ipartestületi házban megjelenni sziveskedjenek, honnét a gyermekek szétosztása megtörténni fog. Aradon, 1888. június 18. Az aradi ipartestület elnöke S. G. E.

Meghívó. A folyó hó 23-án délelőtt 8-12-ig a tantárgyakból, délután zenéből tartandó záró vizsgálatra, és a növendékek által készített mű kiállításra a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja. N. a. g. y. Antónia, nőnevelő intézet tulajdonos.

A szegedi ügyvédi kamara részéről közhírré tétetik, hogy S. t. e. r. n. Lázár dr. nagyikindai ügyvéd a kamara lajstromába felvételre, továbbá C. s. e. h. Lajos kistelek ügyvéd, E. d. e. r. István csongrádi ügyvéd és T. o. r. o. k. Sándor szegedi ügyvéd a kamara lajstromából, elhalálozások folytán, és S. z. i. k. s. z. a. y. Dénes hódmezővásárhelyi ügyvéd, önkéntes lemondása folytán, a kamara lajstromából kitöröltek. — C. s. e. h. Lajos ügyvéd irodája részére L. j. p. k. a. y. Kálmán dr. szegedi ügyvéd, E. d. e. r. István ügyvéd irodája részére Váli Géza dr. csongrádi ügyvéd és Torók Sándor ügyvéd irodája részére Papp Dezső dr. szegedi ügyvéd nevezetett ki gondnokul.

A kusályi „tanuk.“ A javíthatatlan Kustélyról jellemző kis történetet írnak. Geiger Péterné, veresei lakos, eladta a házat Hofmann veresei lakosnak, a ki szépen kifizette a vételár 600 frt híjjával, mely összegre nézve moratoriumot kért és kapott is. A határidő lejárt, de Hofmann nem fizetett, hanem komoly képpel ünnepélyesen kijelentette, hogy a tartozását már jó ideje tanuk előtt kiegyenlítette. A dolgot perre került, s ekkor négy kusályi tanu eskü alatt fogadta, hogy Hofmann a szemök láttára olvasta le Geiger Péterné kezéhez a peres 600 forintot. A járásbíró, a ki alaposan ismerte a kusályiak táglal kiismeretét, másnapra ismét megidézte a tanukat s hat asszonyt állíttá előlük, azt az indoklást kérdezte intézte a jó kusályiakhoz, hogy melyik is az a Geiger, a kinek a kezébe Hofmann a szemök láttára olvasta le a 600 kemény forintot. A tanuk zavarba jöttek, aztán mindenki mutatótt egy asszonyt, de persze nem Geigerné. A kudarc után a kusályiak beavallották, hogy nem lelkismeretük szerint tanuskodtak, hanem csupán „szivességből.“ Most majd hamis tanuskodás miatt törvényszék elé kerülnek.

Az aradi általános munkás-egylet gyűlése. Az évi jelentés folytatása: 1886. év végén a beteg létszám 3 volt, 1887. évben beteg lett 113, összesen 116, ezek közül volt 34 férfi és 82 női tag. Meghalt 4, felépült 110, orvosi gyógykezelés alatt maradt 1887. év végén 2 tag. Az orvosi gyógykezelés és gyógyszerelés kívül még betegsegélyezés pénzben részesült 19 férfi és 38 nő. (ezek közt 10 szülési járulékból is). Összesen 67 tag. Gyermeksegélyező szakasz: 1887. évben beteg lett 6, 5 fi és 1 leánygyermek. Felépült 6. A pénzár kezeléséről a tisztelt küldöttek-gyűlésnek alább adjuk a k e l l ő felvilágosítását. — Múltani jelentésünket befejezünk, ajánljuk azt szives elfogadásra. Kelt Aradon, 1887. december 31. Tisztelettel a közp. választmány. A lefolyt évről statisztikai kimutatásunkat következőkben adjuk: Az előhírek 1887. évi bevételét és kiadásait a következők: Uj-Arad 304 frt 7 kr. 292 frt 48 kr., 71 frt 59 kr., Pankota 319 frt 54 kr., 169 frt 68 kr., 149 frt 86 kr. Makó 174 frt 18 kr., 133 frt 72 kr., 40 frt 47 kr. Összesen: 857 frt 79 kr., 595 frt 87 kr., 261 frt 92 kr. Tagok létszáma 1886. év végén 419, 1887. évben belépett 185. Tagok főszáma 604, 1887. évben kimaradt és meghalt 118. Tagok létszáma 1887-dik év végén 451 nagy és harminczöt kiskorú, összesen 486. 1887-dik évben tartott 9 ülés és pedig: 1 köz, 1 küldöttek, 1 alakuló és 6 rendes választmányi ülés, melyekben az egyleti ügyek elintézését nyertek. 1887-VIII. évi pénztári kimutatás. Bevétel: Előhírei és központi készpénz; 886. év végén 1560 frt 62 kr., betegsegélyező szakasz 2387 frt 26 kr., gyermeksegélyező szakasz 205 frt 08 kr., rokkantsegélyező szakasz 25 frt 76 kr., hályogjévedelem 172 frt, arvaszegélyező alap és annak kamatai 168 frt 73 kr., egyleti ház és zászló alap kamatai 1 frt 80 kr., előhírekről 161 forint 10 kr., titkári óradék 60 frt, kiadás betegsegélyező szakasz 2591 frt 63 kr., gyermek, segélyező szakasz 19 frt 63 kr., központnak 166 frt 10 kr., özevgy és árva segélyező szakasz 165 forint 60 kr., előhírei és központi készpénz 1887. év végén 2255 forint 15 krajczár. 1887. évi Mielég. Kötvetelők. Ingóságok számlája 1370 frt 64 kr. Tartaléki alap és betegsegélyező-alap 1532,62. Gyermeksegélyező-alap 331. Arvaszegélyező-alap 193,78. Rokkantsegélyező-alap 97,65. Egyleti házalap 122,10. Zászló-alap 27,05. Titkári óradék 60 frt. Tartozók. Titkári óradék és 62 frt 54 kr. Vagyonálladék 3503 frt 25 kr. Kelt Aradon, 1887. évi decz. 31-én. Gyöngyösi Albert s. k. elnök, Baró József s. k., jegyző. Friedrich Karád s. k., pénztáros. Schröd Lajos s. k., titkár. Pentebbi számlák az egylet pénztári és mellékkönyveivel összehasonlítván, tételeit egyeztetve találtuk. Kelt Aradon, 1888. évi május hó 24-én. Fratrievics Márton s. k. b. elnök. Schröd A. Béla s. k., Sztioja Tivadar s. k., bizottsági tagok. Szedlaok Vilmos s. k., Bauer Béla s. k. b. jegyző. Ennek tudomásul vételétől felolvastatták a számvizsgáló bizottság évi jelentése, melynek alapján a közp. választmányt nygmtant a számv. bizottságának az 1887. évi működésére nézve a felmentvény egyhangulag megadott. A közp. választmány elterjesztése folytán megválasztatták választmányi póttagoknak Horváth

János, Schwell Gusztáv, Rajkay Mihály és Takács Benő, számvizsgáló póttagok. K. p. d. i. g. Csóty Nándor és Krainak Lajos, jegyzőkönyv hitelesítőnek. Sonkovits Demeer és Erdődy Lajos. A közp. választmány azon előterjesztésére, illetve a gyermek és rokkantakat segélyező szakaszok kezelési költségének megállapítása ügyében előbbi 40 frt 45 kr., utóbbi terhére 11 frt 15 kr. kiadásba, illetőleg a betegsegélyező szakasz javára megszavaztatott. A központi közgyűlés azon határozata, mely alapján a temetési járulékok 40, 50 és 60 forintról 65, 75 és 85 forintra felemeltetni kéri, helyben hagyatott s kimondatott, hogy a magasabb tétel 1888-ik évi július hó 1-étől marisn lépjen, a központi választmány utasítottat ezen szakaszra nézve az alapszabályokat módosítani és annak idején a módosítást a küldöttek gyűlésének tárgyalás, illetve a magas kormányhoz való előterjesztés; véget bemutatni. Augenstein azon indítványra, hogy gyermeksegélyező szakasz oda módosítsák, hogy 12-dik évéig a kedvezményekben részesíttessék, kimondatott, hogy ez így az alapszabályok módosítása alkalmával figyelembe vétetik; több tárgy nem lévén, elnök az gyűlést egy negyed 5 órakor berekesztette.

Az aradi polg. lövész-egylet által f. é. június hó 17-én tartott rendes díjlövészet eredményéről a következő kimutatást vetették: A díjat nyerte: D o b i a s c h i J. legjobb 4-es lövéssel. Találókát löttek még:

Név	Szeg 4 3 2 1
Dobiáschi J.	— 4 5 11 12
Klein Ignác	— 1 8 22 16
Heintz Gábor	— 7 10 12
Dengl Béla	— 6 8 14
Toma Szilárd	— 5 7 16
Rozmanith Albert	— 4 5 7
Toncs Ede	— 4 4 9
Eckhardt Viktor	— 3 4 5
Klein Bodo	— 7 5 3

Közönménylívánítás. Az aradi daleyelt választmányja mindazon nemes szivű hölgyek és uraknak, kik f. hó 9-ére s közbejött akadályok miatt alhalasztott hangversenyre a szives közreműködésüket felajánlani kegyeskedtek, ezennel hálás köszönetet nyilvánít, s kéri a jövőre nézve is szives támogatásukat.

HAZÁNK és a FŐVÁROS.

Udvari ebéd. A két délleg á z i ó tagjai — mint a „Bud. Corr.“ értesül — e hó 25-ére és 27-ére lesznek a felségéhez u d v a r i e b é d r e meghívva.

A trónörökös pártja. A trónörökös pártjában bosnyákországi körutjáról vasárnapra keletelt távirják B o s z n a - B r ó d b o l az „O. E.“-nek: S t e f á n i a trónörökösasszony ma reggeli 3 órakor csendes misén volt jelen a tuzlai katolikus templomban, ezután megsejmelte a keleti orthodox templomot, melynek bejáratánál a metropolita és a szerb egyházi és iskolai tanács tagjai ünnepélyesen fogadták, mire Tedeum következett, melynek végzetével a királyért és a királyi családért halaima mondatott. Hasonló ünnepély folyt az egyiptomi styben utonnan épült Bebramaga mecszetben, mely mű izléses alakjával fogva a város egyik díszét képezi. A simiránai sóbányák rövid megtekintése után a trónörökösasszony megjelent a Tuzla mellett fekvő nagy katonai gyakorlóterén megtartott népnéptelen és lövésverseny, melyen a virék minden részéből, tarkánál-tarkából viseletben összesereglett óriási néptömeg valóban festői látványt nyújtott. Nem kevésbé érdekes kép volt a Boszniában szokásos lovas nélküli versenye a lovaknak, melyek különféle kiállításokkal buzdítottak a cél felé. Csak a déli órában távozott a trónörökösasszony lelkes hoch kiáltások közepette az ünnepélyesen follobogzott térről. A Tuzlából való elutazás d. u. 2 órakor történt. Grakanika, Doboj, Dervent és Bród állomásoknál majdnem az összes lakosság kivonult az indóházhoz, hogy a felségesszony iránti hódolatának kifejezését adjon. Esti 9 és fél órakor a felségesszony udvari kocsiába szállt, hogy Budapestre át Bécsbe utazzék. — S z e r a j e v ó b o l távirják hétfői kelettel: R u d o l f trónörökös Vilmos főhercegre, az utazás programjához híven, ma hajnalban, „Janjke“-en át Travnika utazott. A pályaudvarban a bucsuzásra az összes tiszt és hivatalnokai karon kívül, minden felekezet papja, az egész község, tanács, a város legelőkelőbb polgárai és igen nagy néptömeg jelent meg. Rudolf trónörökös köszönetet mondott a polgármesternek a szives fogadtatásért és a loyálitás számos nyilatkozataért, melyben a lakosság és valamennyi felekezet által mindenteltesítetett és felhatalmazta a polgármestert, hogy ezt a lakosságátudadssa. A polgármester a város nevében köszönetet mondott azért a kitüntetésért, mely a várost a trónörökös párt látogatásával érte s ama reményének adott kifejezését, hogy rövid időn királyi ő felsége is szerencsétleni fogja a várost látogatásával. Az udvari külön vonat pontban hat órakor robbogott ki a pályaudvarból a közönség „hohe“ és „szivio“ kiáltásai közben.

Szép ének egy papról. A bajmoki pap, M a t k o v i c s Bertalan „a fűrkölési erények helyett a hét főnök gyakorlatias talajla hivatászerző kötelességének teljesítését.“ Est írják ugyanis a tisztelendő atyáról a bajmoki róm. kath. hívek azon panaszerényben, melyet a napokban H a y n a l d Lajos bírnok-érsekhez nyújtottak be. A kérvényben a többi között így jellemzik a derék plébánost: „Köz tudomás szerint Matkovics Bertalan részegkedése már botránnyossá vált: leplezetlen trágár beszédsi undort keltenek, védtelen nőket megbeostelenit; a templomban a hívek megbotránkozására káromkodik és még számtalan erkölcselen és erkölcsrontó cselekményi egész légiót képeznek.“ Miúdezeknek „halvány“ illusztrálására végül oly példát hoznak fel, melyet itt halványan sem lehet koronázolni.

Gazdát cserélt nagybirtokok. Két nagy uradalom cserélt közelébb gazdát. A marozaltói nagy uradalmat, mely eddig a Buzton József volt, herceg Turn-Taxis vette meg Kerek egy millió forintot fizetett érte s az átvételre személyesen jelent meg. A kis-szántói nagybirtokot pedig (Biharban), mely egykor a Csakyaké, utóbb a Jurniseké volt, Köngiswarter Herman báró vette meg 350.000 forintért.

Rövid hírek. P u s t a - B a t t á r ó l Lite Gyula orsz. képviselő és Baumgarten Pál a múlt héten lóháton rándultak Bécsbe, naponként tíz-tizenkét mértföldet lovagolva, a legjobb kondícióban érkeztek oda s szombaton ismét lóháton indultak haza. — N a g y z ú r z a v a r uralkodik a kecskeméti ref. egyházbán, hol Cz-ldér Márton lelkes fel van függesztve állásától s most Györfy Balázs gondnok is lemondott; az egyháztanács már több ülést tartott a lelkes elnöklete nélkül, de a határozatok így érvénytelenek s egyelőre nem is tudják, mikép fogynak hozzá az ügyek rendezéséhez. — D o r o s u á n jövő vasárnap nagy népltnnépélyt rendeznek annak félszázados jubileumára, hogy Dorosma városi címet és jogosítványokat kapott. — A B a k o n y b a n közelébb nagy közsételepre találtak, melyet szakértők fognak tizzetesen megvizsgálni. — H e r c z e g f a l v a fehérmegyei község birája ellen fegyelmi vizsgálatot indítottak, mert az iskolahelyekben olyan lanyhan járt el, hogy a községben 179 tanulóes gyermek közül 48 jár iskolába. — F e l h ö s z a k a d á s volt a Rözhegysségben s a Berettyó és Bisttra völgyek összes természet tönkretette, hidaiban is sok kárt tett.

NAGYVILÁG.

Két millió hozomány. Bécs előkelő köreit most egy érdekes házasság foglalkoztatja. Sir Francis Montefiore, a híres angol emberbarát unokaöccsége Bécsbe utazott, hogy egy odaváló dugszdag bankár leányát elvegye, a mi már réggobben el volt határozva, a nélkül, hogy a fiatalok ismerték volna egymást. De mielőtt a fiatal Montefioreknak még ideje lett volna magát az idegen házúal bemutatni, megismerkedett Gutmann lovagnak, egy millomora szénkereskedőnek leányával, a ki annyira elbájoalta, hogy lemondott első házassági tervéről s eljegyezte a szénkereskedő leányát. Az esküvő legközelebb fog megtörténni. Sir Francis Montefiore a cserén aligha vesztett, mert menyasszonyával két milliót kap hozományul.

Szójáték. Koronás főkről érdekes kis tréfát olvasunk. A szerint a nagyhatalmak közül mégis csak a mi uralkodónk a legzavargabb. Mert neki négy „Ház“-a is van, Utana jó a porosz király s az angol királynő két-két „Ház“-al. A bajor s orosz királyoknak már csak két-két kamaraik van. A czárnak csak kabineteja; a szultánnak egyetlen divánja; míg a pápa székkel kénytelen beérni.

Rövid hírek. F e r d i n á n d bolgár fejedelem és anyja kedden utaztak Szófiából Kelet-Ruméliába; Frigyes császárért Ferdinánd fejedelem három hetű udvari gyászt rendelt. — R ó m a b ó l jelentik, hogy a közigazgatási tisztviselői választásánál, az eddig ismert eredmények szerint mindenütt a szabalelvű párt jelöltjei győztek. — B u k a r e s t b e n a községi választásoknál a Bratiano-párt nagy vereséget szenvedett s a mostani kormánypart győzött 2892 szavattal 501 ellen. — F r i g y e s német császár testének sulya halálakor mindössze 90 font volt; betegsége előtt 210 fontot nyomott. — V e x k i l l ú r római orosz nagykövetet szállíndás érte; haza vitték Szentpétervárra. — G e n f e b e n Gormaz Lajos egyetemi hallgató, egy délamerikai gazdag ültetvényes fia, agyonlőtte Sottlin Klárát, egy triezsi előkelő család ritka szépségű fiatal leányát, ki visszatulástította a rabistusa amerikai ifju szerelmi vallomását. Gormaz maga is lőtt, de csak könnyű sebet ejtett magára s még a tett helyén elfogták.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Alsófoku kereskedelmi iskolák olvasókönyve, szerkesztette Gyulay Béla igazgató. I. rész, az első osztály számára. A rövid időn második kiadást ért s a közoktatásiügyi miniszterium által engedélyezett tankönyv egyike azoknak, a melyek eddig leginkább megfeleltek és jónak bizonyultak. A miniszteri rendeletet értelmében első sorban felülöl oly olvasmányokat, melyekben lehetöleg kereskedők szerepelnek, példakban tüntetvén fel a kereskedőkben megkívántató jó tulajdonságokat stb. Egyszerű leírások a keresk. köröböl, természetrajzi közlemények a kereskedésben előforduló állati, növényi és ásványi termékekről. A hazai történelemből vett egyes események- és történelmi szemlélyekről, a kereskedés behozatala, egyes ágaznak elterjedése és a polgári társasélet köröböl vett társadalmi példák. Továbbá az általános levelezés és ügyiratok számos példájával végződik a 151 lap terjedelmű kötet, a melyet különösen az érdeklődő tanár urak, valamint minden egyes kereskedő figyelmébe ajánljuk. Ara 60 kr., megjelent és kapható Lampel R.-féle (Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udvari könyvkereskedésében. Budapestén, Andrassy-ut 21. s. a.

Szemelvények B a l a s s a B á l i n t költeményeiből és Szemelvények T r e f o r t Agoston emlékbeszédeiből a tartalma az utonnan megindult „Tanulok olvasótára“ című vállalat 4-dik, illetve 5-ik füzetének, melyet E l l s c h e r József főgazdátok közreműködésével J a n c s ó Benedek és B o r o s Gábor tanárok szerkesztettek. A kitűzött cél, hogy a tanulok olcsón juthassanak iskolai vagy házi olvasmányokhoz, ugy a szerkesztők, mint a kiadó szem előtt tartják, mert egyrésztrol a válogatott olvasmányok, másrésztrol a szép és mégis olcsó kiállítás megérdemli, hogy pártoltsa-

sék. Egy-egy füzet ára csak 20 kr., megjelent s kapható Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udvari könyvkereskedésében, Andrassy-ut 21.

Táviratok.

A főrendiház gyászsa. — Budapest, június 19. (Az „Aradi Közönlöny“ eredeti távirata.) A főrendiházban Vay báró elnök igen meleg hangú beszédben emlékezett meg a német császár elhunytáról. Egyhangulag elhatározatott, miszerint a miniszterelnök felkérendő, hogy a főrendiház gyászának kifejezését a német birodalom kormányának tudomására hozza. Ezután a tárgyaláson elfogadták a vaskapu sz. hályogzásáról, és a vilamos berendezésekről szóló tjavaslatok.

Közzgazdaság.

Vegyes közlemények.

Gabonaüzlet. (Budapest, június 19.) B u z á t a m sürgösen és bővegesen kínáltak az irányzat lanyhult, elkt mintegy 18.000 métermássa, jó minőségű 5 kral, s árendelt fajok 7 1/2 kral olcsóbbodtak. Egyéb gabonáneműk közül r o z s g y e n g e , á r p a o s a n d , t e n g e r i megtörtölt árat.

Eladott: B u z a : T i s z a v i d é k i : 1900 mm. 80 k. 7 frt 52 kr., 200 métermássa 80 k. 7 frt 60 kr., 2500 mm. 79 k. 7 frt 35 fél kr. 100 mm. 79 k. 7 frt 32 és fél kr., 100 mm. 79.8 k. 7 frt 30 kr., 200 mm. 79.8 k. 7 frt 40 kr., 100 mm. 79.5 k. 7 frt 25 kr., 600 mm. 77.2 k. 7 frt 100 mm. 78 k. 7 frt 22 kr. P e s t m e g y e i 100 mm. 80 k. 7 frt 50 krajczár, 1500 mm. 79.4 k. 7 frt 47 kr., 1000 mm. 79 k. 7 frt 35 kr., 00 mm. 79.4 k. 7 frt 45 kr., 100 mm. 79 k. 7 frt 37 kr., 200 mm., 78 k. 7 frt 20 kr., 100 mm. 78 k. 7 frt 27 kr., 100 mm. 79.3 k. 7 frt, 35 kr. B e c s k e r e k i 4260 mm. 79 k. 7 frt 27 kr. A d a i 3000 mm. 79.3 k. 7 frt 50 krajczár. D u n a i 350 mm. 77.3 k. 7 frt 10 kr. Határidőüzlet. A határidőüzletben az irányzat lanyha volt és a jegyzések csökkentek.

Határidők jegyzése déli 12 órakor: B u z a m á j u s - j u n i u s a 7.20-7.22 frton, b u z a ő s z r e 7.57-7.59 frton, T e n g e r i m á j u s - j u n i u s a 6.76-6.78 frton, t e n g e r i j u l i u s - a u g u s t u s a 6.55-6.57 frton, z a b ő s z r e 5.46-5.48 frton. K a p o s z t a r e p e z e a u g u s t u s - s z e p t e m b e r e 11-11 és fél frton.

Küttetett: B u z a j u n i u s a 7.16-7.21 frton, b u z a ő s z r e 7.56-7.60 frton, t e n g e r i j u n i u s a 6.75-6.79 frton, t e n g e r i j u l i u s - a u g u s t u s a 6.57-6.56-6.57 frton, t e n g e r i 1889. m á j u s - j u n i u s a 5.70-5.69-5.72 frton, z a b ő s z r e 5.46-5.48 frton.

Hivatalosan felmondott 20,000 métermássa tengeri f. hó 23-án való átvételre.

Szesz-üzlet.

(Junius 19.) (B.) Készár nagyban 28.50, kicsinyben 29.-, kordó nélkül per 100 liter.

Budapesti gabonatársd.

(Junius 19.) Felmondott 6,000 mm. kukorica. Gyenge de sürgős kínált mellett 14,000 mm. jött forgalomba és 5 krajczárral olcsóbb ardon adott el. B u z a ő s z r e 7.37-7.38, z a b ő s z r e 5.42-5.43, k a p o s z t a r e p e z e 11.-11.12 kukorica május-júniusra 6.52-6.53, kukorica július-auguszt. 6.54-6.55.

IDEGENEK NEVSORA.

(Junius 19.) F e h e r k e r e s z t s z á l l ó. U l m a n n A u t a z ó k B p e s t F i s c h e r H. A l p á r S u t a z ó k B é c s H a d n K. T o n e s v á r S p i t z e r F. S c h u t z H. H e l l e r V. u t a z ó k B é c s S z e l v o K. B é c s O b e r l a n d e r K. u t a z ó u t a z ó B p e s t H á b e n y i G y. B. G y u l a E r k e l I. B. G y u l a S c h o l t s P. S e m e r c h a z a H á n B. H u f f m a n K. B. G y u l a T ü c h e r e r - s z á l l ó. L o k a y M. M a k ó K l e i n A. u t a z ó B p e s t H a r t i g K. u t a z ó B é c s E i n h a r d F. u t a z ó B é c s L u k á s z K. H á n g y e s B a l t a K. D o m b e g y h á z H i l b e r t A. u t a z ó B é c s K a r e n s h o f e r V. S z t. M á r t o n V. A. u t a z ó B é c s H á r o m k i r á l y - s z á l l ó. W o l k o v s k y S. K a m a r á s J u h á z S. D o m b e g y h á z a W e i s z I. D o m b i r t o s J u h á z I. D o m b e g y h á z A r a n y k u l c s - s z á l l ó H a r v e z y J. S z e g e d D r a n k u I. S i k u l a.

Felölös szerkesztő: H I N D Y Á R P Á D.

NYILTÉR.)

Csütörtök, június hó 21-től kezdve csak négy napig látható Szabadságtér 3-dik szám alatt GROSZ JOHANNA nagyváradi nő, kinék 2 méter és 15 centiméter hosszú haja van. Belépti díj 10 kr. Látható naponta reggeli 9 óratól este 6 óráig.

